

(2 smukke Viser.)

Den Første:

Om

Mordet i Sogn

den 5te Januar 1883.

Manden Iver Andersen Gjesfæter
myrder

Pigen Brita Hansdatter Høperstad.

Mel. Amanda sad med en Krands i Haaret.

Lidt Nord for Bergen ved Sognefjorden
saa skjönt et Sted som saa saa paa Torden,
derfra beretter min Vise, hør:
et Sorgens Budskab som aldrig før.

Som længer førpaa der habes Sæter,
hvor Koen beiter og Guten gjæter.
Der hstes Ost og der kjærnes Smør,
som ofte bydes her for vor Dør.

Nu her i Sommer i Sætertiden,
der stilte jammen fra Gaard i Liden,
en ægted Mand og en Pige ung,
som drev i Skynden en Stam saa tung.

Dg for at gjenme sin egen Brode,
han tænkte: hvad om nu Pigen døde;
for da var skjult baade Synd og Stam
og jeg som før et uskyldigt Lam.

Dg Satans Anslag længe gjæred,
 men vandt dog frem, saa han blev forhærdet,
 nu skal du høre, hvad neppe Ord,
 kan tolke Gjærning, her sted' i Nord.

Den 4te Januar i dette Aaret,
 de gif og talte om Fremtids-Aaaret,
 og neppe aned den Bige der,
 at hun nu gif til sin Fordefærd.

Han tog en Sten og han slog tilbøde,
 sit Offer star, saa hun maatte bløde,
 ja Hoved blev mest fra Kroppen stilt,
 og nu han stod ved et Lig saa stilt.

Her Brændevin skulde slukke Sorgen
 og Djævlens Anslag forgaa i Borgen.
 Men hvilken Uro og Angst og Nag
 han maatte bære den ganske Dag.

Med Rettens Hænder, da dette høretes,
 strax Espesæter bag Muren førtes,
 der han da sad nu og ventede paa,
 sin Dom hernede for Ret at staa.

Men af den Hustru, som saart maa græde,
 idet hun ser saa sin Mand at træde.
 Tænk hvilken Plage og Sorg og Ve,
 vel hendes Hjerte har maattet se!

Jeg synes rigtig i vore Tider,
 det nedad vender og sagte glider;
 thi slige Synder og alstensk Skam,
 ret ofte spørges i By og Land.

Enhver som denne min Vise hører,
 tag Varjel deraf, hvorhen det fører;
 thi Mørkets Gjærning bli'r lys engang,
 og da kan Straffen bli' evig lang.

En ny Navneskik.

Krøterne vil ha'e Folkename.

Mel. Bestnæsvisen.

Kjære, vakre, vene Redaktor, san
Bare er naa inte, sem'a bør, san;
For naa b'himer Krøtter,
Dom paa fire Føtter,
Snakke, som dom inte gjorde før, san.
Ja, mine Væst, san
Snakker mest, san
Bær'en Bileam og hasses Hest, san.

Det, som Marsag til det Hele ga' san,
Bar naa et forbanna Uvisbla, san,
Denna „Fedraheimen“;
Men jeg siger: „Meimen
Om i Fjøset mer jeg det vil ha' san“.
Jeg læste høit, san,
Men det er drøit san —
Krøtra stjønne jagu hver en Døit, san.

Na der stod saa mye Løv og Bjug, san,
Men det værste var ifra han „Bjug“, san
Han vil, jeg skal sette
Namnet mit — Alette —
Paa'a Svartsi — er han ikke drug, san?
Men Di kan tru, san,
At Svartsi hu, san
Gav sig til aa bælje som ei Ru, san.

Bismark heter vorefes graa Stut, san,
En rekti fet og gjild og diger Gut, san.
Da han fik det høre,
Spidsjed han sit Dre,
Og saa brast han endeligen ut, san:
„Jeg har en Drang“, sa'n,
„Til Norstheds Klang“, sa'n,
„Jeg vil hebde Statsminister Stang!“ san.

Bullebruse er saa gjild en Nar, san,
Han vil holde paa det Namn han har, san;
For han har to B'er
Som han inte leer —
Dg Bjørstjerne Bjørnsen ham ei tar, san,
Han svarte gram, san,
At det var Skam, san,
For en Gjeitebok aa ligne ham, san.

Gamle, finte Lillebilja fit, san,
Høre mye rart om Politif, san,
Naar'a laa ved Grua
Inde der i Stua,
Dg naa sa'a med et bistert Blik, san;
„Det var bra“, san,
„Fra ida“, san,
„Vil jeg Namnet Johan Sverdrup ha, san.

Nasjaa har vi naa en gammel Hest, san;
Han henger front med Hue, som en Prest, san,
Na ska han iveien,
Kan du mest bli lei'en,
For af Flekken kommer han ei mest, san.
„Svarten kan“, san,
„Di kald'en Mand“, san
„Jeg vil hete Pastor Storjohan“, san.

Kjære, vakre, vane Redaktor! san,
Bli naa inte sint, for det jeg spør, san,
Nemen om jeg veit det,
Na jeg nu skal heite,
Naar at Namnet mit dom gir tel Kjor, san!
Ska det bli, san,
Svartsi, Di, san,
Draumes eller stakkars Kjupa mi, san?

Med Agtelse, erbedigst
Deres Mette,
Budeie.

Tilkjøbs i Wischandelen paa Smørsalmendingen, Bergen.

(Rose)